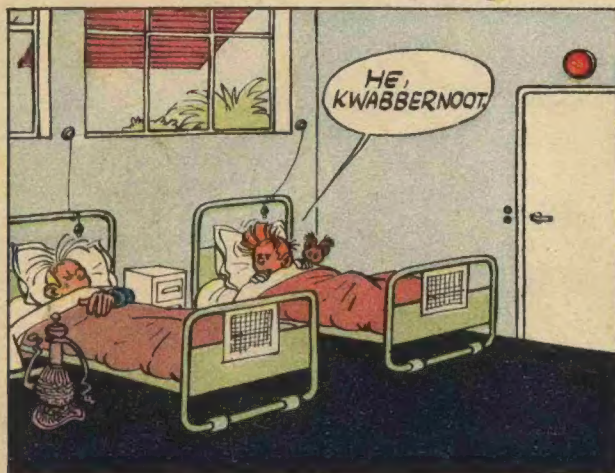
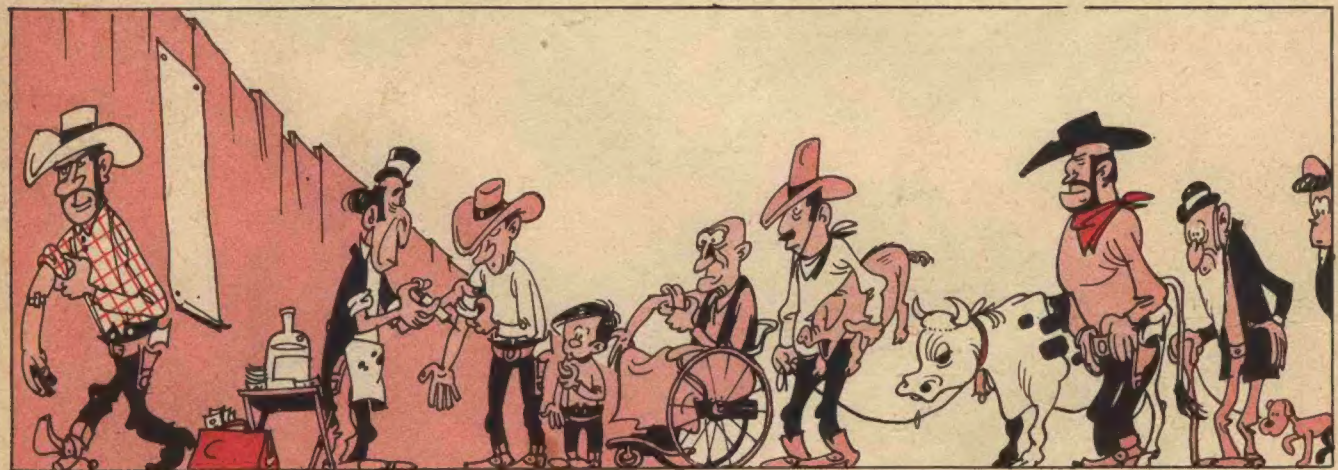
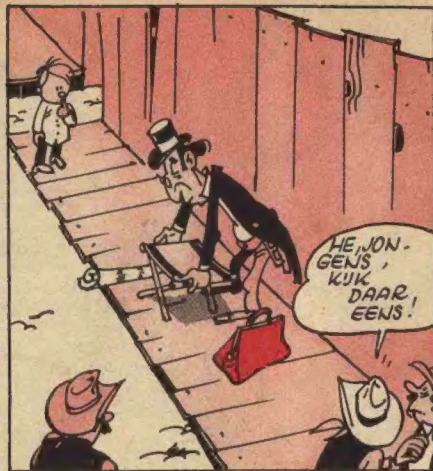

ROBBEDOES

GAUW KŪKEN
OF LUCKY LUKE
ZELF OOK NIET
DE MAZELEN
HEEFT GEKREGEN.

Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 883. — 9 Juli 1953. — 24 bladzijden.

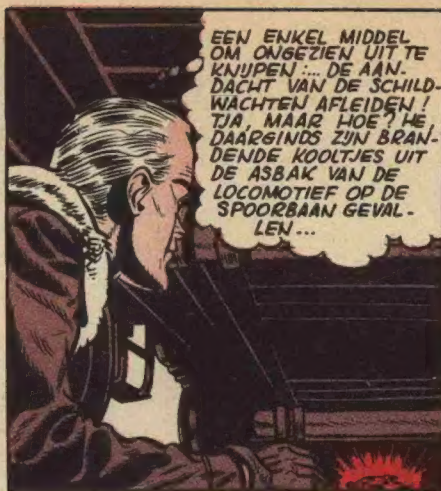

HET SPEURDERSWERK VAN JONK KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KORDAAT IS HEIMELUK IN DE
POLDEVISCHÉ STAD BRDNO AANGE-
LAND, WAAR PROF. STAGMUS GEVAN-
GEN ZIT. MAAR HET STATION WORDT
BEWAAKT.

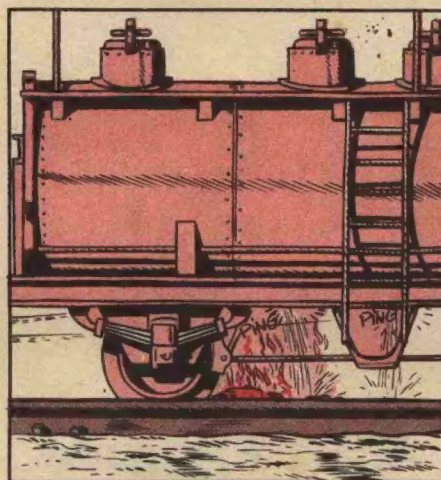
EEN ENKEL MIDDEL
OM ONGEZIEN UIT TE
KNIJPEN... DE AAN-
DACHT VAN DE SCHILD-
WACHTEN AFLEIDEN!
TJA, MAAR HOE? HE
DAARGINDS ZIJN BRAN-
DENDE KOOLTJES UIT
DE ASBAK VAN DE
LOCOMOTIEF OP DE
SPOORBAAN GEVAL-
LEN...

METEEN MAAR MET GROF GESCHUT
BEGINNEN! HET STATION LIGT AF-
GELEGEN! DAT ZAL DE SCHADE
WAT BEPERKEN...

DE LOCOMOTIEF LAAT STOOM
ONTSNAPPEN! DAT ZAL HET
GEKNAAL VAN MIJN SCHOT
DEMPEN!

ZIEZO! GELUKKIG ZIT
ER PETROLEUM IN DE
WAGONS, GEEN MELK OF
SUIKER
VLUG!!

IN ENKELE TELLEN STAAT DE TREIN MIDDEN
IN GEWELDIGE VLAMMEN. IN DE DOLLE PA-
NIEK HEBBEN DE SOLDATEN NIET OP
KORDAAT GELET!

KUUK, DAAR! BRAND!
ALLES GAAT DE
LUCHT IN!

BERG JE!

EN EENS KLAPS DOET EEN VER-
SCHRIKKELIJKE ONTPLOFFING DE
GROND DAVEREN... EEN REUSACH-
TIGE, VERBLINDENDE FLITS VER-
LICHT DE HEEMEL... EEN REGEN VAN
VUUR EN WRAKKEN STROOMT OVER
HET STATION. DE TREIN IS IN DE
LUCHT GEVLOGEN...

O, WEE! OVER EEN PAAR
TELLEN SPRINGT DE BOEL!

E. Paape
V. 89.

--- DIE FABRIEK IS NU AF ! HET EERSTE KOETSWERK VAN GLASVEZELS IS KLAAR. ENKEL DE PLANNEN VOOR DIE TURBINEMOTOR ONTBRAGEN NOG, DIE PLANNEN HEB IK GISTEREN BIJ JULLIE GEVONDEN ! ALS ALLES MEELOOPT, ZULLEN DE NIEUWE MODELLEN AL BINNEN TWEE MAANDEN RIJDEN... MAAR WAAR HEBBEN JULLIE AL DIE TIJD UITGEHANGEN ?

ROBBEDOES EN KWABBERNOOT VERTELLEN AAN MARTIN HOE ZE DE PLANNEN GEVONDEN HEBBEN.

EN HOE MAKEN ONZE ZIEKEN HET, VANMORGEN ...?

ZIEKEN ? MAAR WIJ ZIJN HELEMAAL NIET ZIEK !

NEE, MAAR TE KAMPEN GEHAD MET OVERSPANNING, SLECHT ETEN, DE GLOEIENDE ZON ENZ... JE BENT NIET MEER IN STAAT OM HET KLIMAAT VAN M'SARAGBA TE VERDRAGEN. DUS ! JULLIE KEREN MET DE EERSTE BOOT NAAR EUROPA TERUG.

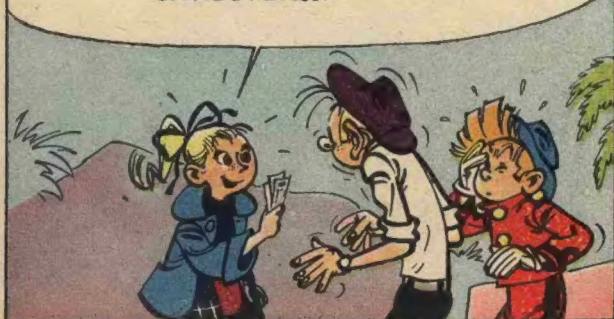
ARME JONGENS ! SLACHTOFFERS VAN HUN TOEWIJDING ! IK ZAL OVER HUN GEZONDHEID WAKEN...

ALS ONZE VRIENDEN EEN UURTJE LATER HET ZIEKENHUIS VERLATEN...

---KUK, IK BEN AL ONZE HUTTEN OP HET SCHIP GAAN BESPREKEN... HET ZAL ERG LEUK ZIJN SAMEN TERUG TE KEREN. EN DAARBIJ, ZO KAN IK ER OP LETTEN OF JULLIE OOK WEL UITRUSTEN...

O WAT STAAT HIJ ZWAKJES OP ZIJN BENEN ! ZEKER VAN AANDOENING, OMDAT IK ZO BEZORGD BEN VOOR ZIJN GEZONDHEID !

WIE WEET HET ?

GAAI en MOWGLI

ZIJN BIJ HUN NEEF DE
PILOOT OP BEZOEK...

1
VERTEL EENS,
NEEF, WIE ZIJN AL
DIE MENSEN?...

BEROEMDE VLIEGERS OF ZEEVAAR-
DERS... ALLEN HEBBEN VLIEGTUI-
GEN OF SCHEPEN BESTUURD WAAR-
VAN DE NAAM EVEN BEROEMD IS
GEWORDEN ALS DE HUNNE...

2
IK WOU OOK GRAAG
EEN BEROEMDE
ZEEVAARDER WOR-
DEN...

DAT ZUL JE
OOK ALS JE TUSSEN DEZE
CIJFERS ZODANIG PLUS OF
MINTEKENS WEET TE ZETTEN
DAT JE 1 UITKRIJGT.

MUNGESSER & COLI

NELSON

C. COLUMBUS

GUYNEMER

MERMOZ

LINDBERG

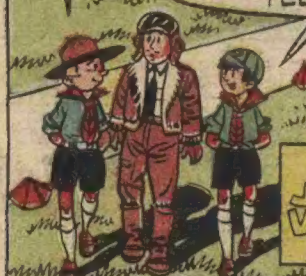
CHARCOT

WELKE NAMEN
ZIJN DAT?...

1 2 3 4 5 6 7 8 9

3
NU ZULLEN WIJ JOU
AAN DE TAND VOELEN!...
KUN JIJ 1.000 UITKRIJ-
GEN DOOR NIETS ALS ACHTJES
OP TE TELLEN?...

...EN 1.000 DOOR
ENKEL NEGENS OP TE
TELLEN?...

EN.
JULLIE
VRIENDEN?

EEN
GOED ZEEVAARDER
KENT OOK ZIJN AARD-
RIJKSKUNDE.... HERKEN-
NEN JULLIE DEZE
SCHADUWBEELDEN?

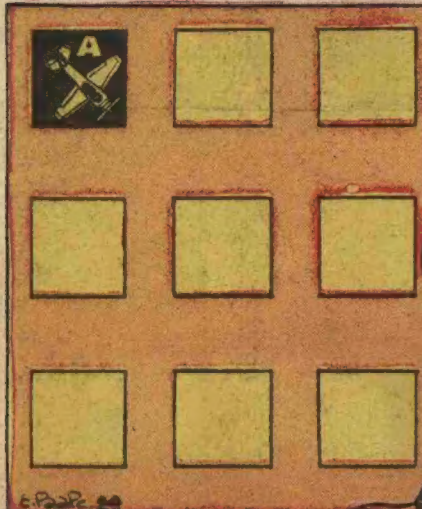
HET ZIJN
GROTE EILANDEN!...

4
WELKE?...

GEZOND
VERSTAND IS
OOK NODIG.
NIET, NEEF?...

ZEKER, GAAI!... KUN JE DUS VAN
A UIT LANGS VIER RECHTE LIJNEN
IN EEN VLUCHT DIE NEGEN
VLEGVELDEN AANDOEN?...

5
AAN DE SLAG
NU! ALS JE HET
NIET VINDT, RIJK
DAN OP BLZ. 20

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Een dappere burchtvrouw

'MAAR JONGENS TOCH! WAAROM WILLEN JULLIE NIET MET JE NICHTJE SPELEN?

MEISJES ZIJN ALLEEN GOED OM MET POPPEN TE SPELEN!...

NEE, MEISJES ZIJN NERGENS GOED VOOR!...

JE HOUT EDEEN VERKEERDE MENING OVER VROUWEN OP NA, JONGENS!... ER ZIJN HEEL WAT VROUWEN GEWEEST DIE ONS, MANNEN, EEN LES- JE IN MOED HADDEN KUNNEN GEVEN!... DE GRAVIN VAN MONTFORT, BIJ- VOORBEELD!

1342... HENNEBONT, EEN DER STERKSTE VESTINGEN IN HET LAND VAN MORBIHAN, IN BRETAGNE, BEHOORDE TOE AAN DE GRAAF VAN MONTFORT DIE OP REIS WAS EN MAAR NIET TERUG KWAM TOEN...

KIJK!... EEN RUITER!... WAARSCHUW VLUG DE GRAVIN!...

IN DE KAMEDS VAN DE GRAVIN VAN MONTFORT...

EEN RUITER NADERT HET KASTEEL, MEVROUW DE GRAVIN!...

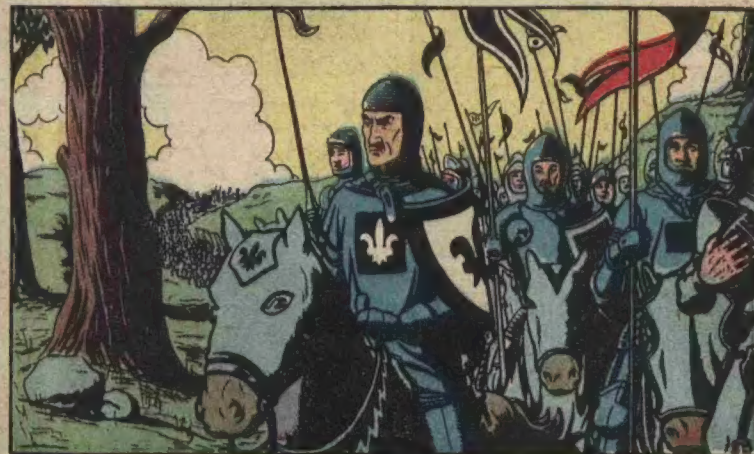
KOM VLUG MEE, JONGEN! HET ZAL JE VADER ZIJN!

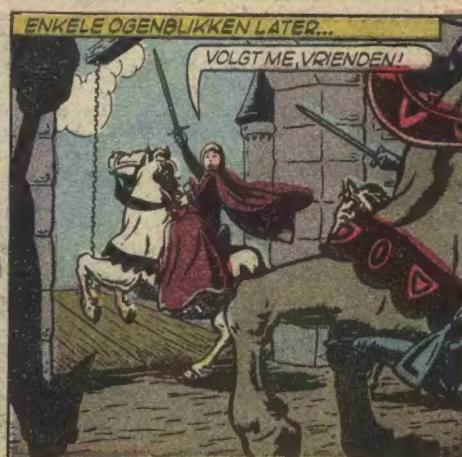

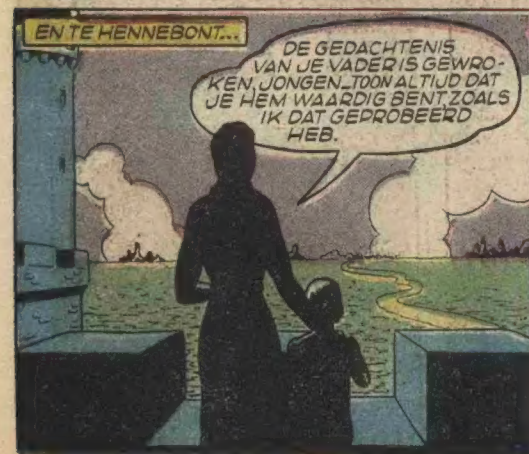
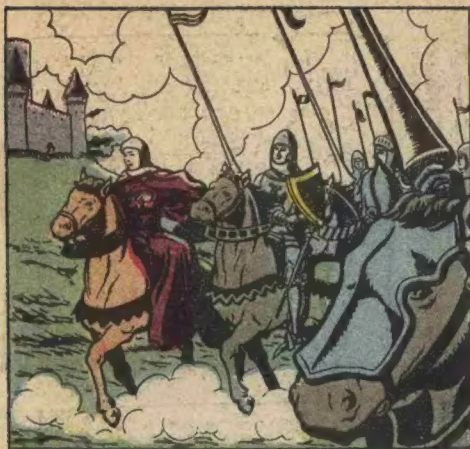
HIJ IS HET NIET!...

CHARLES DE BLOIS, MIJN HEER, HEEFT DE GRAAF VAN MONTFORT, IN EEN EERLIJK GEVECHT GEDOOD! HIJ ZAL U HET LEVEN SCHENKEN ALS HEM DE SLEUTELS VAN DEZE VESTING UITGELEVERD WORDEN, ALS OVERWINNAAR HEEFT HIJ ER RECHT OP!

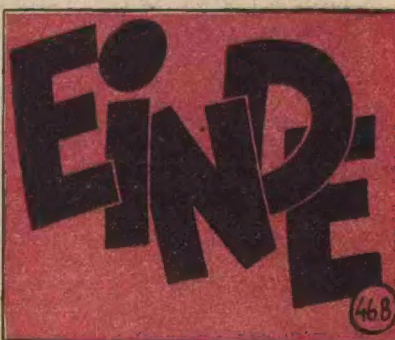
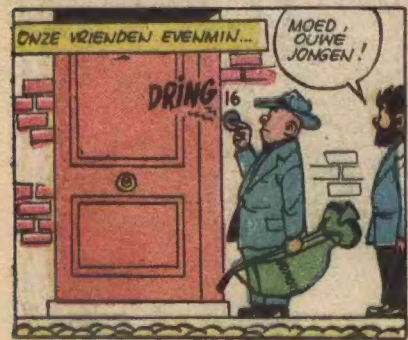
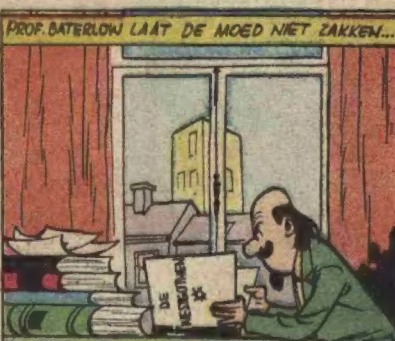

DE BAARD EN DE KALE DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL » TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

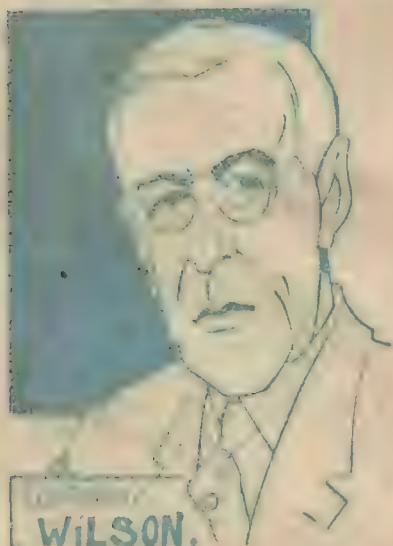
Onze vrienden en Prof. Baterlow hebben de schat van Alarik gevonden. De professor treedt het Wetenschappelijk Genootschap binnen, waar hij het kostbare kistje zal openen.

SNUFFELTJE VERTELT

WIE WAS WILSON ???

Er zijn vooral in de Angelsaksische landen heel wat Wilsons, maar **DINGAAN** uit Beveren bedoelt zeker de grote Amerikaanse president Woodrow Wilson. Deze werd in 1858 te Staunton geboren. Hij studeerde rechten in Middletown en Princeton, werd in 1910 gouverneur van de staat New York en in 1913 president der Verenigde Staten van Noord Amerika. Toen braken ernstige tijden aan. De gezapige periode van burgerlijkheid had afgedaan. Een gruwelijke oorlog dreigde en brak los. Wilson hield zich afzijdig. Hij was voorstander van een strikte neutraliteit. Tot in 1917 Duitsland de onbeperkte duikbotenoorlog procla-

meerde. Alle schepen zouden getorpedeerd worden...

Toen verklaarde de president op 6 April 1917 de oorlog aan Duitsland. Weldra kon Duitsland het niet meer houden. Capitulatie volgde en er werd vrede gesloten op basis van « de veertien punten van Wilson ».

Deze veertien punten had de president op 18 Januari 1918 in een boodschap tot de Amerikaanse Senaat gericht. Zij behelsden onder meer : Afschaffing van de geheime diplomatie. 2e Onbeperkte vrijheid ter zee. 3e Vergemakkelijking van de internationale handel. 4e Beperking van de bewapening. 5e Rechtmatige verdeling der koloniën. Als dertiende punt lezen wij tot onze verbazing... de onafhankelijkheid van Polen ! En als veertiende : de oprichting van een Volkerenbond !

13 October 1918 verzocht Duitsland om wapenstilstand op deze 14 punten. In 1919 werd Wilson de Nobelprijs voor de vrede toegekend.

Dat al deze verdragen en overeenkomsten wat ondoordacht in elkaar getimmerd waren, bewees de malaise, die daarna ontstond en uitmondde

in de ontzettende wereldoorlog nummer twee. Nu duurt het wat langer eer de diplomaten tot afgewerkte vredesverdragen komen ! Laten we hopen, dat ze toch eens slagen en dat die vrede dan ook van duurzame aard mag zijn. Over Lincoln, beste Dingaen, schreef ik nog niet zo heel lang geleden ! Jij was toen al trouw Robbedoes-lezer. Dus kun je het waarschijnlijk wel terugvinden.

ALS GUITAREN KLINKEN...

voor **JEZEBEL** uit Oostduinkerke...

Een gitaar klinkt niet, rakkers, maar broemt of neuriet... En een Hawaïaanse gitaar ? O, de prang der snaar ! Wij stellen ons onmiddellijk edele Spanjaarden met senhorita's voor, want wie waant de gitaar (of gitaar) niet het Spaanse volksinstrument bij uitstek ? Toch schijnt dit muziekinstrument van Oosterse oorsprong te zijn. De Arabieren brachten haar mee naar « het land, waar de appelsienen bloeien ». Toch was de gitaar reeds in de elfde eeuw ook in Frankrijk bekend. Zij vergezelde de beroemde minnestrelen in de Provence van de éne burcht naar de andere. Aanvankelijk had zij slechts vier snaren, zoals nu nog onze viool. Later kreeg zij vijf dubbele snaren. Omstreeks het einde van de achttiende eeuw ontving zij nog een zesde snaar. Van toen af werd het accoord van haar snaren niet meer veranderd : lage mi, lage la, re, sol, si, mi.

Wisten jullie, dat het onderste blad van de klankkast uit esdoornhout is en de bovenste uit den ? Het instrument heeft een stemmige, diepe klank. Lange tijd werd de gitaar door beroepsmusici miskend. Zij verkozen de luit, die met haar vaak vergeleken wordt, maar die — oude aristocratische dame als ze is — een

delicater toon aanslaat. Toch bewijzen de laatste tijd Spaanse en andere gitaarvirtuozen dat de gitaar heerlijk en hartstochtelijk zingen kan. Bij ontspanningsmuziek is zij schering en inslag, vooral de Hawaïaanse !

HOE WORD JE TEKENAAR ???

voor **MARS** uit Oostende.

Je wordt tekenaar... al tekenend ! Flauw, hé ? En toch heel waar ! Het is de kwestie maar zich doelmatig te oefenen. Daartoe bestaan overal

tekenscholen. Zelfs heb ik reeds gezien, dat schitterende resultaten te bereiken zijn... met onderricht per brief. Altijd maar oefenen, ontelbare keren en het nooit opgeven : daarin zit heel het geheim ! Vooral veel schetsen naar de natuur. Daarna uit het geheugen en uit de verbeelding. Je alle mogelijke dingen in alle mogelijke standen kunnen indenken en tekenen ! Vervolgens je toeleggen op de bijzondere technieken : penseel, potlood, houtskool, pen, lino, houtsnede, ets, burijsgraving, etc. Meen niet, rakkers, dat je dit alles in enkele jaartjes leren kunt ! Een half menschenleven is voor sommigen nog niet genoeg. De grootste kunstenaars waren trouwens nog over zichzelf ontevreden. Niemand minder dan de grote Vincent van Gogh vroeg op het hoogtepunt van zijn kunnen zijn broer om een brochurette waaruit hij kon leren schilderen !

Of er in het tekenvak een flinke toekomst zit, of je er veel geld mee kunt verdienen ? Hier luidt het antwoord : ja en nee. Alles hangt er vanaf of je succes hebt, of je vlot kunt werken en... of je bereid bent naar de smaak van je opdrachtgevers te werken (die niet altijd je eigen smaak is !).

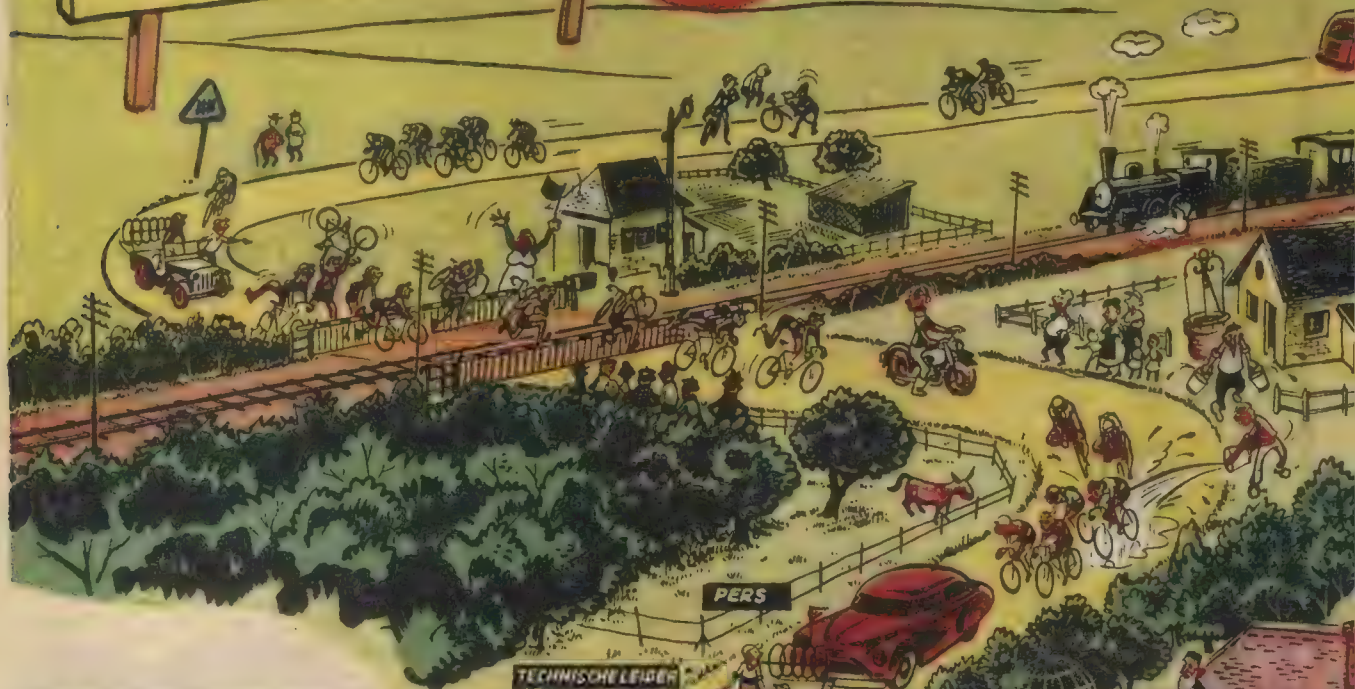
Of jij kans maakt ? Ik meen van wel, als je maar flink oefent. En dat flink oefenen raad ik alle rakkers aan, die wat willen worden.

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN !!!

Je trouwe,
SNUFFELTJE.

OP WEG NAAR DE ROEM

HUP ROBBEDOES

Reeds enkele dagen snort de karavaan van de Ronde van Frankrijk over de wegen. En Piet rijdt mee! Robbedoes geeft zijn ogen dan ook alleen maar de kost om de naam van Piet in alle sportverslagen te vinden en spitst zijn oren om zoveel mogelijk lof over zijn favoriet op tevangen.

Maar wat jammer! Het schijnt dat Pietje lang niet schitterend genoeg rijdt om het publiek voortdurend over hem te doen praten... In twee, drie kranten wordt alleen maar terloops zijn naam vermeld. Dat is nu niet precies geweldig, vindt Robbedoes. En hij heeft nog zo gedroomd van de lauwerkransen die om het hoofd van zijn vriend zullen prijken!

Piet heeft zich anders met hart en ziel in dit grote avontuur gestort, maar laat hij, die nog nooit aan de Ronde heeft deelgenomen, de eerste steen werpen naar hem, die als een leek in het vak zich aan een proefstuk waagt, dat toch hoegenaamd niet vergeleken kan worden met een kermiswedstrijd.

Nee, bij zo'n Ronde komt heel wat kijken en er is heel wat hoofdbreken met gemoeid eer de einduitslag kan gegeven worden. Hij die zich niet al in de eerste ritten onder de eersten weet te rangschikken, loopt groot risico. Omdat het nodig is dat er evenwicht bestaat onder de kopstukken, moeten er allerlei akkevietjes worden opgeknapt door de mindere goden, van wie de persoonlijke verdiensten altijd in de schaduw worden gedrongen door de roem van de grote hoop.

Piet betaalt zijn leergeld als volmaakte renner van de Ronde van Frankrijk. Onwennig en niet erg op zijn gemak heeft hij vaak de rol van knecht ge-

speeld van hen die in de ploeg een betere plaats hadden veroverd.

Zijn technische leider heeft hem evenwel beloofd dat hij zijn kans mag wagen zodra hij blijk heeft gegeven dat hij er helemaal in is. Anderen zullen hem dan aflossen bij de verzorging van de sterren van de ploeg.

Kijk, daar heeft Piet net erg monter een 50 Km. afgetrapt en daardoor prachtig zijn functie van lijfwacht van de ploegleider waargenomen. De rit verloopt zonder veel strubbelingen. Alleen hebben zich

vijf renners van het begin af al van de groep losgemaakt en laten nu het hele peleton, dat met 'n slakkengangetje volgt, achter zich.

Piet voelt zich in zijn nopjes. Hij werpt een knipoogje naar de technische leider, die hem te verstaan geeft dat hij naar goedvinden kan handelen.

En daar gaat hij dan ook maar meteen ervan door en rukt zich los van het peleton, dat zich niet erg warm schijnt te maken om het mannetje dat zich daar in 't zweet ligt te fietsen. Alleen zes

renners zitten hem dadelijk op de hielen. De zeven stoere knapen drijven snel hun tempo op en nemen in groep en op hun gemakje een helling.

Twee renners die bij het vertrek al op hol zijn geslagen, komen zich bij het groepje aansluiten. Zij hebben gefaald en hebben nog andere uitlopers dan de drie vluchtelingen opgezocht, die — volgens hen — er ook al vermoeid beginnen uit te zien.

Maar wat gebeurt er eigenlijk allemaal in de achterhoede? Vanwaar komen toch al die volgauto's en motorfietsen opzetten? Piet kijkt eens om en ziet de hele bende vlak op zijn hielen. De vlucht is niet geslaagd.

Op 180 Km. staat de hele verzameling voor een gesloten overweg.

Twaalf handige bliksems zien nog kans er net tussen door te glippen en kiezen het hazenpad, terwijl de anderen netjes naar de voorbijrijdende trein

staan te kijken. Eindelijk gaat de slagboom op. Dadelijk krijg je een herrie en een geharrewar van je welste, enkele valpartijen en de gebruikelijke scheldpartijen.

Enkele slimmeriken gaan in het zog der wagens zeilen om de rest af te schudden. Maar dat gaat zo maar niet: de commissarissen zitten hen al dadelijk op de hielen en er zullen wel enkele bekeuringen vallen.

Km. 195: aan de kop acht renners. Vier zijn om verschillende redenen uitgevallen.

De aankomst van de rit is nu dichtbij. Iedereen zet zijn beste beentje voor. Piet is nu op zijn hoede. Twee van zijn ploegmakers zitten in het hoofdpeloton. « Aflossen! » Na elkaar gaan de renners aan de kop liggen, zodat de anderen alleen maar netjes hoeven te volgen. Maar als de beurt aan Piet komt, vermindert hij ongemerkt zijn vaart om het tempo te breken en te beletten dat zijn ploegrakkers ingelopen worden.

Nog 15 Km. Vier renners hebben de leiding, onder meer twee ploegmakers van Piet. Daarachter verschillende groepjes van twee of drie renners met enkele honderden meters tussen hen in. Dan 't groepje waarin Piet zit en helemaal daarachter al de anderen. Piet voelt zich in zijn sas. Waarom zou hij niet eens proberen een betere plaats te veroveren?

Op een zachte helling gaat hij er op zijn eentje vandoor. Tweehonderd meters voor hem ziet hij een groepje dat staande op de trappers naar de eindstreep peddelt.

Nog 12 Km. Het doel komt dichterbij voor Piet. 10 Km. nog. Hij loopt nog meer op de groep in. « Vooruit, Piet! Je haalt ze nog! », roept zijn technische leider hem toe, die plots van achter naar voren komt geschoten, nadat hij een van zijn jongens met een gebroken frame uit de rats heeft geholpen.

Daar komt de stad van aankomst al in het zicht!

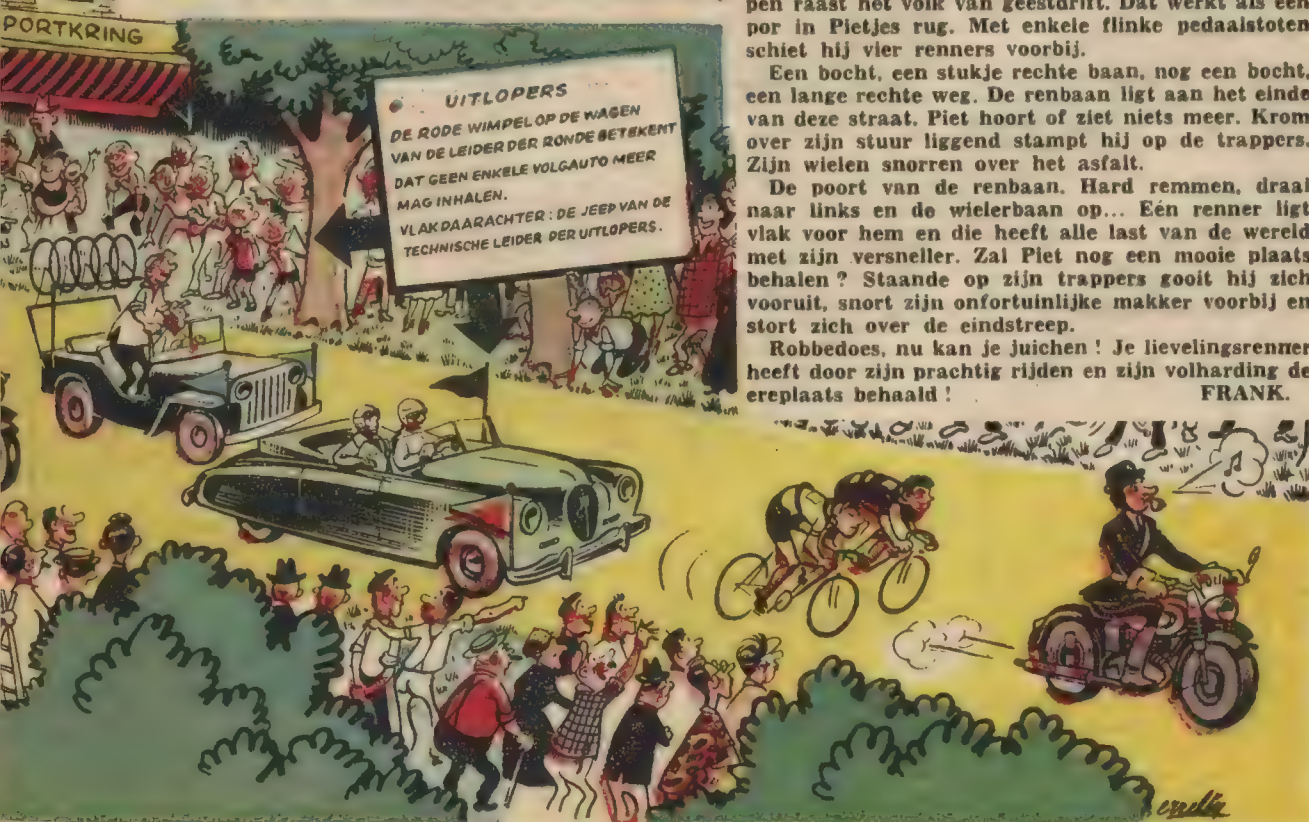
Km. 5. We zijn al in de buitenwijken. Op de stoepen raast het volk van geestdrift. Dat werkt als een por in Pietjes rug. Met enkele flinke pedaaltoten schiet hij vier renners voorbij.

Een bocht, een stukje rechte baan, nog een bocht, een lange rechte weg. De renbaan ligt aan het einde van deze straat. Piet hoort of ziet niets meer. Krom over zijn stuur liggend stampst hij op de trappers. Zijn wielen snorren over het asfalt.

De poort van de renbaan. Hard remmen, draai naar links en de wielersbaan op... Eén renner ligt vlak voor hem en die heeft alle last van de wereld met zijn versneller. Zal Piet nog een mooie plaats behalen? Staande op zijn trappers gooit hij zich vooruit, snort zijn onfortuinlijke makker voorbij en stort zich over de eindstreep.

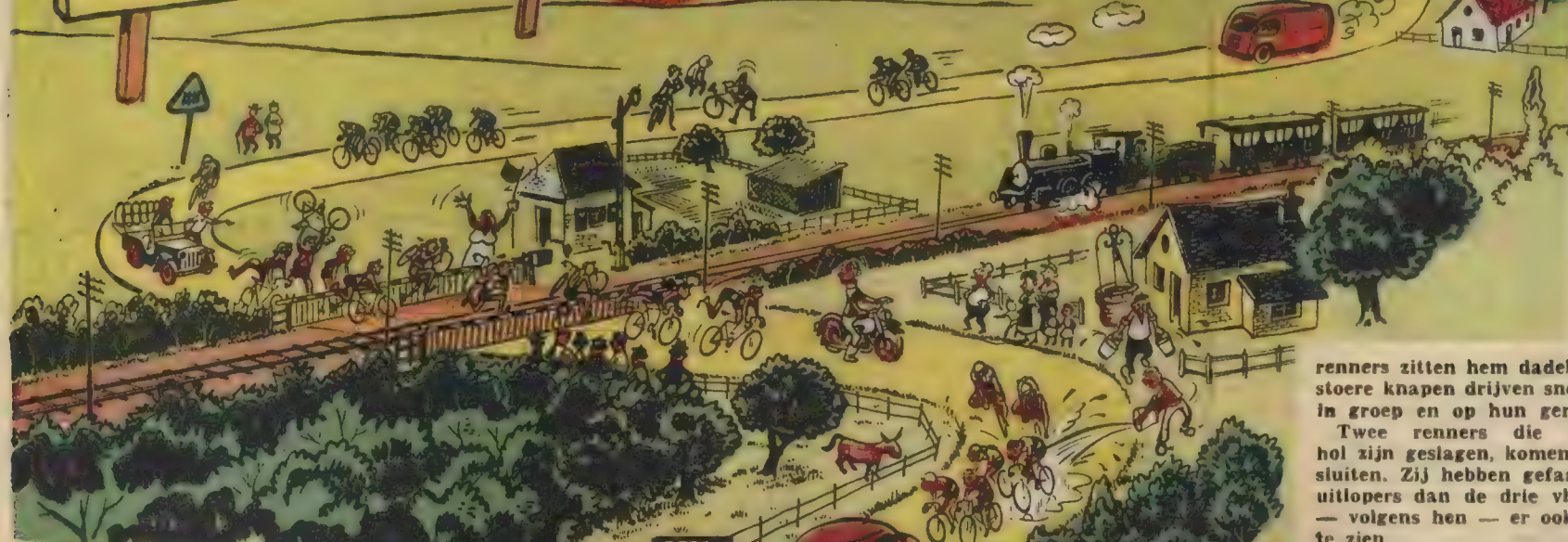
Robbedoes, nu kan je juichen! Je lievelingsrenner heeft door zijn prachtig rijden en zijn volharding de ereplaats behaald!

FRANK.

OP WEG NAAR DE ROEM

HUP ROBBEDOES

Reeds enkele dagen snort de karavaan van de Ronde van Frankrijk over de wegen. En Piet rijdt mee! Robbedoes geeft zijn ogen dan ook alleen maar de kost om de naam van Piet in alle sportverslagen te vinden en spitst zijn oren om zoveel mogelijk lof over zijn favoriet op te vangen.

Maar wat jammer! Het schijnt dat Pietje lang niet schitterend genoeg rijdt om het publiek voortdurend over hem te doen praten... In twee, drie kranten wordt alleen maar terloops zijn naam vermeld. Dat is nu niet precies geweldig, vindt Robbedoes. En hij heeft nog zo gedroomd van de lauwerkransen die om het hoofd van zijn vriend zullen prikken!

Piet heeft zich anders met hart en ziel in dit grote avontuur gestort, maar laat hij, die nog nooit aan de Ronde heeft deelgenomen, de eerste steen werpen naar hem, die als een leek in het vak zich aan een proefstuk waagt, dat toch hoegenaamd niet vergeleken kan worden met een kermiswedstrijd.

Nee, bij zo'n Ronde komt heel wat kijken en er is heel wat hoofdbrekens mee gemoeid eer de einduitslag kan gegeven worden. Hij die zich niet al in de eerste ritten onder de eersten weet te rangschikken, loopt groot risico. Omdat het nodig is dat er evenwicht bestaat onder de kopstukken, moeten er allerlei akkevietjes worden opgeknapt door de mindere goden, van wie de persoonlijke verdiensten altijd in de schaduw worden gedrongen door de roem van de grote hoop.

Piet betaalt zijn leergeld als volmaakte renner van de Ronde van Frankrijk. Onwennig en niet erg op zijn gemak heeft hij vaak de rol van knecht ge-

speeld van hen die in de ploeg een betere plaats hadden veroverd.

Zijn technische leider heeft hem evenwel beloofd dat hij zijn kans mag wagen zodra hij blijk heeft gegeven dat hij er helemaal in is. Anderen zullen hem dan aflossen bij de verzorging van de sterren van de ploeg.

Kijk, daar heeft Piet net erg monter een 50 Km. afgetrapt en daardoor prachtig zijn functie van lijfwacht van de ploegleider waargenomen. De rit verloopt zonder veel strubbelingen. Alleen hebben zich

vijf renners van het begin af al van de groep losgemaakt en laten nu het hele peleton, dat met 'n slakkengangetje volgt, achter zich.

Piet voelt zich in zijn nopjes. Hij werpt een knipoogje naar de technische leider, die hem te verstaan geeft dat hij naar goetvinden kan handelen.

En daar gaat hij dan ook maar meteen ervan door en rukt zich los van het peleton, dat zich niet erg warm schijnt te maken om het mannetje dat zich daar in 't zweet ligt te fietsen. Alleen zes

renners zitten hem dadelijk op de hielen. De zeven stoere knapen drijven snel hun tempo op en nemen in groep en op hun gemakje een helling.

Twee renners die bij het vertrek al op hol zijn geslagen, komen zich bij het groepje aansluiten. Zij hebben gefaald en hebben nog andere uitlopers dan de drie vluchtelingen opgezocht, die — volgens hen — er ook al vermoeid beginnen uit te zien.

Maar wat gebeurt er eigenlijk allemaal in de achterhoede? Vanwaar komen toch al die volgauto's en motorfietsen opzetten? Piet kijkt eens om en ziet de hele bende vlak op zijn hielen. De vlucht is niet geslaagd.

Op 180 Km. staat de hele verzameling voor een gesloten overweg.

Twaalf handige bliksems zien nog kans er net tussen door te glijpen en kiezen het hazenpad, terwijl de anderen netjes naar de voorbijrijdende trein

staan te kijken. Eindelijk gaat de slagboom op. Dadelijk krijg je een herrie en een geharrewar van je welste, enkele valpartijen en de gebruikelijke scheldpartijen.

Enkele slimmeriken gaan in het zog der wagens zeilen om de rest af te schudden. Maar dat gaat zo maar niet: de commissarissen zitten hen al dadelijk op de hielen en er zullen wel enkele bekeuringen vallen.

Km. 195: aan de kop acht renners. Vier zijn om verschillende redenen uitgevallen.

De aankomst van de rit is nu dichtbij. Iedereen zet zijn beste beentje voor. Piet is nu op zijn hoede. Twee van zijn ploegmakers zitten in het hoofdpeloton. « Aflossen! » Na elkaar gaan de renners aan de kop liggen, zodat de anderen alleen maar netjes hoeven te volgen. Maar als de beurt aan Piet komt, vermindert hij ongemerkt zijn vaart om het tempo te breken en te beletten dat zijn ploegrakkers ingelopen worden.

Nog 15 Km. Vier renners hebben de leiding, onder meer twee ploegmakers van Piet. Daarachter verschillende groepjes van twee of drie renners met enkele honderden meters tussen hen in. Dan 't groepje waarin Piet zit en helemaal daarachter al de anderen. Piet voelt zich in zijn sas. Waarom zou hij niet eens proberen een betere plaats te veroveren?

Op een zachte helling gaat hij er op zijn eentje vandoor. Tweehonderd meters voor hem ziet hij een groepje dat staande op de trappers naar de eindstreep peddelt.

Nog 12 Km. Het doel komt dichterbij voor Piet. 10 Km. nog. Hij loopt nog meer op de groep in. « Vooruit, Piet! Je haalt ze nog! », roept zijn technische leider hem toe, die plots van achter naar voren komt geschoten, nadat hij een van zijn jongens met een gebroken frame uit de rats heeft geholpen.

Daar komt de stad van aankomst al in het zicht! Km. 5. We zijn al in de buitenwijken. Op de stoepen raast het volk van geestdrift. Dat werkt als een por in Pietjes rug. Met enkele flinke pedaalstoten schiet hij vier renners voorbij.

Een bocht, een stukje rechte baan, nog een bocht, een lange rechte weg. De renbaan ligt aan het einde van deze straat. Piet hoort of ziet niets meer. Krom over zijn stuur liggend stampst hij op de trappers. Zijn wielen snorren over het asfalt.

De poort van de renbaan. Hard remmen, draai naar links en de wielersbaan op... Een renner ligt vlak voor hem en die heeft alle last van de wereld met zijn versneller. Zal Piet nog een mooie plaats behalen? Staande op zijn trappers gooit hij zich vooruit, snort zijn onfortuinlijke makker voorbij en stort zich over de eindstreep.

Robbedoes, nu kan je juichen! Je lievelingsrenner heeft door zijn prachtig rijden en zijn volharding de ereplaats behaald!

FRANK.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

- Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2 : Alle grappes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
- Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6 : Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Weer GuldenSporensdagdag... Dus ook wij planten ditmaal op Groeningervei.

Ja, rakkers en rakkersjes, dat is in onze knollentuin al traditie geworden. Ook deze keer hebben Vlaamse rakkers zich niet onbetuigd gelaten. JAN BORLUUT II uit Gent blijkt zijn te Kortrijk meevechtende voorvader niet vergeten te zijn en knolt ter gelegenheid van de « Dag der Dansende Leeuwen » een Vlaams — en dus nuchter knolletje, waarin het geweldig historisch gebeuren verwerkt is. Bij onze dichters geeft rijmloos JAN VAN RENESSE uit Oostmalle zijn visie op de slag.

KLAUWAARTS (LIEBAARTS) EN LELIAARTS

Ook het volk koos partij, toen Gwijde van Dampierre, graaf van Vlaanderen, het aan de stok kreeg met Filips IV de Schone, koning van Frankrijk. Dat gebeurde rond het jaar 1300. De partij, die voor de oude graaf was, nam als partijtijken de klauwen van de (Vlaamse) leeuw, het wapenteken der graven van Vlaanderen. Zij waren de Klauwaarts en werden ook Liebaarts genoemd, naar de hele Vlaamse Leeuw! De kern bestond uit de Vlaamse ambachtslui, die in gilden verenigd waren. De besturen van deze gilden trachtten tegelijk meer medezeggenschap in het bestuur der Vlaamse steden te verwerven. Het stadsbestuur was meestal in handen van enkele patriciërs, die van de weermacht al het met de Franse koning hielden en daarom Leliaarts genoemd werden. Deze naam houdt verband met het wapen van de Franse koning: een hemelsblauw veld met gouden lilles.

Op 11 Juli 1302 werd op Groeninge-kouter bij Kortrijk door deze Vlamingen (ambachtslui en boeren en een handjevol ridders) een machtig Frans leger in de pan gehakt. Volgens de begrippen van die tijd waren de Fransen met hun 2000 ridders verre in de meerderheid. Immers, één ridder was 10 man voetvolk waard en de Vlamingen waren met slechts 10.000 man! De Zeeuwse ridder Jan van Renesse, die de tactische opstelling der Vlamingen verzorgde en de slag leidde, is wel de grote overwinnaar. De grote verliezer was de broer van de Franse koning, graaf Robert van Artois. Ruim 1000 Franse ridders sneuvelden in een worsteling, die nauwelijks drie uur duurde. Aan de Vlaamse kant vielen ongeveer 100 man!

De Klauwaarts begevierden dus op Groeningeveld. Ze verwierven vanzelfsprekend toen ook groter zeggenschap in het bestuur der steden. Het tragische is nu, dat hun overdreven eisen en het gekrakeel van de ambachten onderling later oorzaak werden, dat de opvolgers van Gwijde van Dampierre opnieuw beroep deden op de Fran-

sen om... de macht van het volk opnieuw te breken! Precies 50 jaar later volgde de slag van Westroosbeke en konden de Fransen de gouden sporen weer uit de Lieve Vrouwenkerk te Kortrijk terughalen...

JAN BORLUUT II uit Gent.

VLIEGENDE PIJL uit Antwerpen bewijst, dat de Vlamingen van nu nog idealen hebben en uitzwermen ver over zee. Een gevoelig stemmingsknolletje.

TARU

Somber staarde ik in het kampvuur. Reeds verschillende maanden was ik nu reeds in de brouse met steeds dezelfde dragers om mij heen. Eén voor één waren de schuw negers naar me toegekomen. Langzaam maar zeker had ik hun vriendschap en vertrouwen gewonnen. Alleen Taru, een reusachtige Bantoe, was nog steeds even koel en terughoudend. Zwijgend deed hij zijn werk om even zwijgaam zat hij 's avonds bij het vuur...

Slechts zelden zei hij iets zonder dat hem iets gevraagd werd. De enkele koren, dat ik geprobeerd had van de anderen iets over hem te weten te komen liep ik vast op een verlegen stilzwijgen. Ik begreep dat ze liever niet over hem spraken. Dus vroeg ik er niet meer naar. Zou deze trotse Bantoe tenslotte niet even vrouwelijk worden als de andere dragers?...

Dagen gingen voorbij met al de verveling van de gewone sleur, want zelfs in Afrika is niet alles romantiek!

Toen op een sonovergoten dag...

Moetsaam hadden we ons urenlang een weg gebaad door de breëzige vlakte. Eindelijk bereikten we doodeen groepje bomen. Zonder op te letten liet ik me op een rotsblok neersakken. Te laat zag ik de « Naja », die onder de steen verborgen lag! Ik hoorde het woedend gesis van de slang en voor ik weg kon springen zag ik de tanden op me toe slijzen. Taru was echter nog sneller. Zijn arm bliksemd tussen mij en de dodelijke tanden. Diep zag ik echter de slang in de soepele spieren bijten. Een mes tikkerde, en... dan was alles voorbij. De onthoofde slang kronkelde in elkaar.

Voor mij stond Taru, asgriuw, met de dood reeds in de ogen.

— Bwana!...

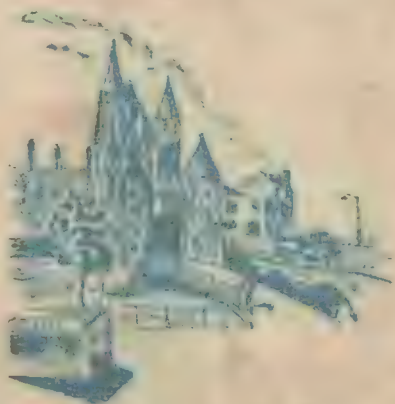
Het woord was een scherpe kreet, een angstroep om hulp.

Niets mocht echter baten. Een uur later stierf Taru in mijn armen. Die dag zag ik, duidelijker dan ooit, dat er tussen het blanke en het zwarte ras geen ander verschil bestaat dan de kleur der huid. Altijd zie ik de brekende ogen van Taru voor mij en... hoor de kreet van een boy:

— Sultan! wangu (Mijn koning)!

Maandenlang was een Bantoeprins mijn drager geweest! En ik wist het niet, voor hij gestorven was! Arme Zwarte...

VLIEGENDE PIJL uit Antwerpen.

Amsterdamse Poort te Haarlem, naar een tekening van CAPTAIN TRIUMPH 32.651 uit hetzelfde Haarlem.

Onze onvermoeibare ZWARTE BEER 31.662 uit St.-Gillis-Dendermonde is weer present. Iefst met drie opstelnolletjes. Het beste pikken we eruit. We zien, dat de Vlamingen voor alles ook een muzikaal volk zijn!

FESTIVAL

Het is een warme middag. Toch is er heel wat volk samengestroomd om de talrijke muziekcorpsen van het festival te zien en te horen. Daar komt het eerste corps al aangestapt. De muzikanten klimmen op de kiosk en zetten zich op de stoelen achter de muzieklessenaars. Dan wordt het eerste nummer door de microfoon omgeroepen. Een kort handgeklap en daarna... doodse stilte. De dirigent of muziekmeester slant een paar maten vooraf, de grote trom romboomt en dan spuit de muziek open. Een overvloedig geluid! Na enkele nummers tuiten ze aren...

Tegen de avond is er een stapmarswedstrijd. Elk corps moet spelende een precies bepaalde afstand afleggen. Alles is zo nauwkeurig, dat, wanneer de afstand is afgelegd, ook het nummer uit moet zijn! Een moeilijke karwei! Sommige corpsen houden over, andere komen een paar passen tehort! Slechts aan drie harmonieën lukt het precies afgestapt te musiceren. Die krijgen een gouden medaille met lof van de jury. « Welke goede musieken! », zegt het volk. Of het een muzikale dag was!

ZWARTE BEER 31.662 uit St.-Gillis-D. In het dichterknollenperk setten we nogmaals de GuldenSporensdag te prijkt.

GULDENSPORENSLAG

Op Groeningekouter woedt in dertienhonderd twee elf Juli drie uur lang de GuldenSporensdag.

Robert, graaf van Artois, voert trots de Fransen aan. Twee duizend ridders jaagt hij op de Vlaamse muur.

Tienduizend man voetvolk met pikken, goedendags, door Renesse opgesteld, wat ridders in reserf...

De Fransen, zegedol, chargeren tot tweemaal. Ze moeten terug. En dan... breekt les het Vlaams geweld.

De Fransen in en rond de heek zijn ridder-af! Hier kappen poorten, beer en paard en ridder meer.

Ontzet brengt luttel baat. Hier sneuvelt, wie niet wijkt! Aan Fransen duizend man, Vlamingen honderd man...

Vlaanderen is toen gered van Franse dwinglandij. Hier gloort 't Boergondisch rijk. Hier wast de Duitse stam!

JAN VAN RENESSE uit Oostmalle.

Tenslotte nog een versknolletje, jaa... van WIE en van WAAR? Planter of planterinnetje vergat naam en woonplaats op te geven. Snuffel plant dit knolletje, omdat het voor een aankomend Vlaams dichters (of dichteresje?) heus niet kwaad is!

AVOND

Kleine Jan liep nog op straat... Het was al donker en al laat! Daar kwam de maan... Die keek hem aan. Daar kwam de wind... Die zei « Dag kind! » Toen kwamen al de sterretjes Groot en klein Die zeiden: « Ge moest al lang naar bedje [sijn]! »

Van WIE en WAAR?

Eervolle vermelding tekenknollen: 1) SCARAMOUCHE uit Bergerhout. Een heel leuk idee, vlot uitgewerkt, maar... veel te slordig getekend. O, die wolken, handen en bomen! Probeer het gerust nog eens. Succes verzekerd bij dapper doorzetten. 2) Is er een eervolle vermelding voor het zelfportret van DE ZWAM uit Gent, dat aan de ene kant een tikkeltje te zwart is uitgevallen. Dat is een moeilijke tekentechniek, hoor! De landenwedstrijd behoort allang tot het verleden, maar knollen kunnen altijd geplant worden. Hartelijke groeten!

Kijk, daar verschijnt onze Sjarel met pijp en... goedendag! Wil hij ons van het slagveld knotsen? Hier is vluchten geboden en palstaan onverstand. Zelfs P. K. neemt zijn klomp in zijn handen om... rakkers en rakkersjes. Een goedendag ruit Sjarels monde, riem onder 't hart van Pieters klomp en almaal gulden aansporingen van jullie opperknollenbaas

SNUFFEL.

Nekro heeft een bijzondere bril op, waarmee hij vals kan spelen tegen Dooley. Deze weet van de prins geen kwaad. Maar Rik weet, dat er bedrog in het spel is en gaat de politie halen.

RIK RAKKERS

DUS NOG EEN PARTIJTJE... WE VERDUBBELEN DE INZET... O.K.?

IN ORDE... VOORUIT!

DAAR WACHTTE IK OP... Vlieg naar de hoofdingang en haal de politie.

HEMEL! IK SNAP NIET WAAROM MR KACHELPIJP DE POLITIE WIL LATEN KOMEN!... MR DOOLEY IS TOCH AAN HET WINNEN!... MAAR LAAT IK ZIJN ORDERS TOCH MAAR OPVOLGEN!

O.K, DOOLEY! LATEN WE ER TIENDUIZEND VAN MAKEN!

MET DRIE HEREN EN EEN PAAR BOEREN BEN IK NIET TE VERSLAAN!

IK HEB GEEN CONTANTEN GE-NOEG BIJ ME, MAAR IK ZET MIJN HELE BE DRIJF IN. AKKOORD?

DRIE HEREN EN EEN PAAR BOEREN! KUN JE DAAR TEGENOPNEKRO?

JAMMER, DOOLEY, MAAR JE HEBT DE NIEUWE EIGENAAR VAN DE KERKIS VOOR JE! HIER LIGGEN DRIE AZEN EN EEN PAAR VROUWEN!

'N OGENBLIKJE, DOOLEY! IK VREES DAT DIT ONGURE INDIVIDU WAT ONEERLIJK IS GEWEEST!

WAT BEDOEL JE, KEREL?

HOE?

HOOR EENS, JIJ WEGGELOPEN KOMEDIANT! NIEMAND KAN MIJ ONGESTRAFT BELEDIGEN!... IK ZAL JE EENS EVEN MORES LEREN!

VRIENDELIJK VAN JE DAT JE JE BRIL AFNEEMT BEWAAR HEM GOED DENVER! HIJ KOMT NOG TE PAS!

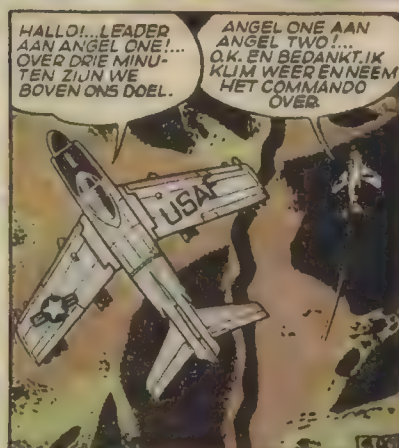
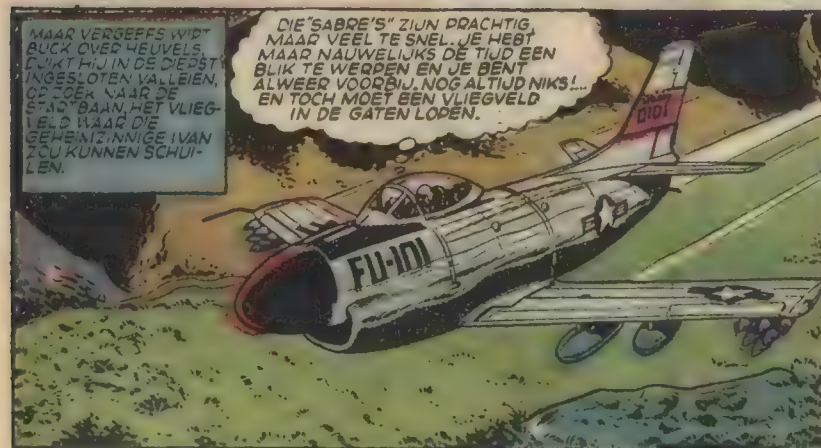
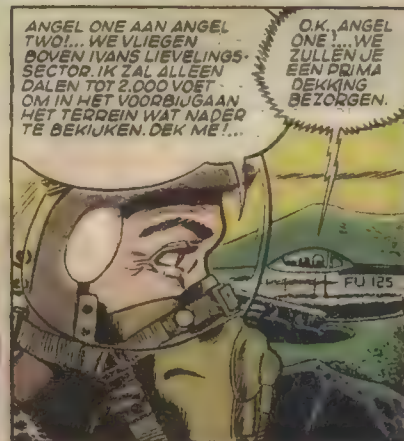
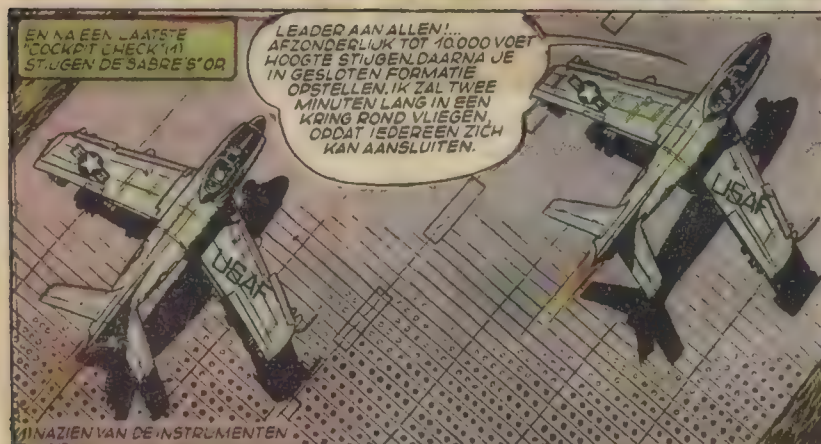
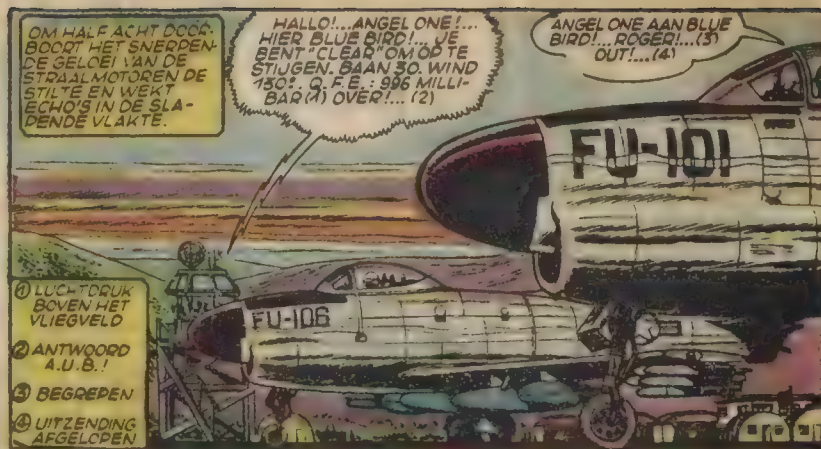
JE EIGEN SCHULD, BEMOEIAL!... WACHT, IK ZAL JE...

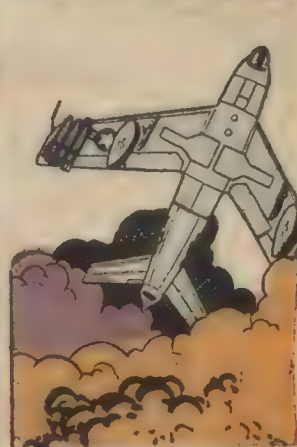
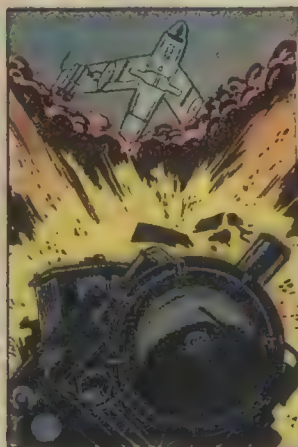
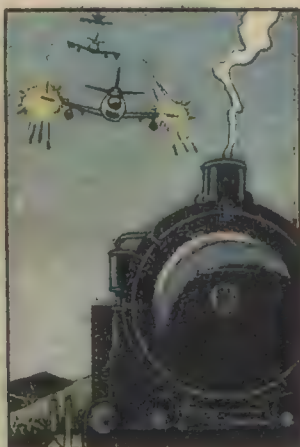
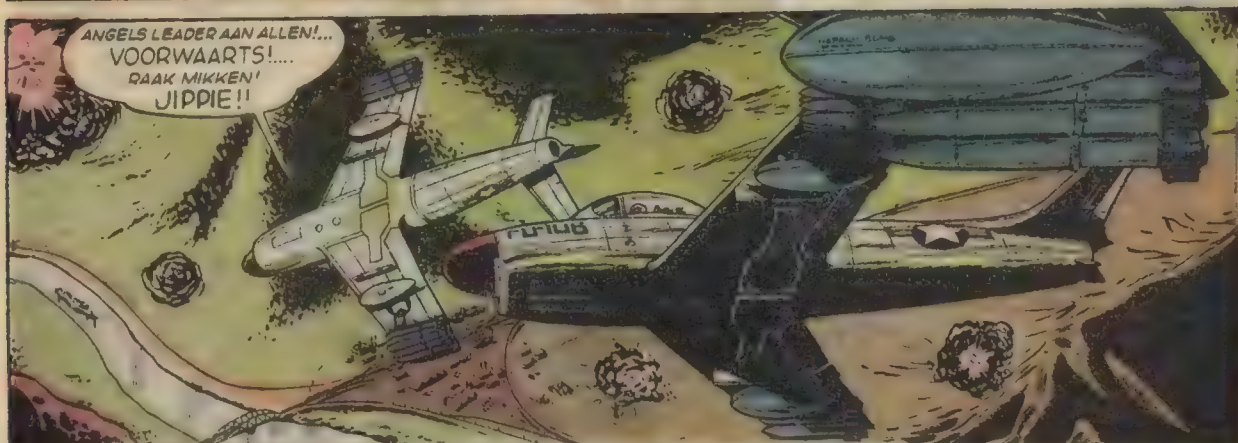
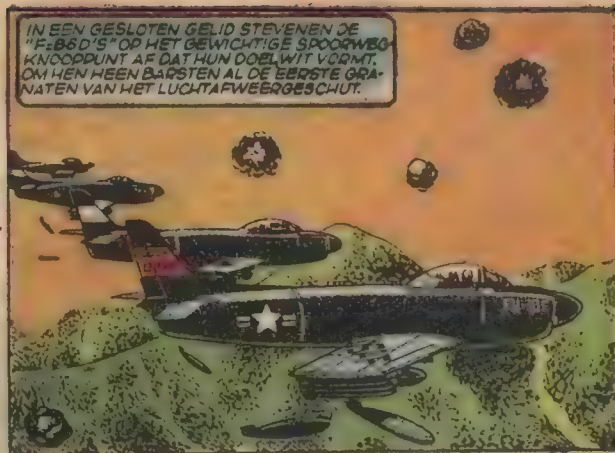
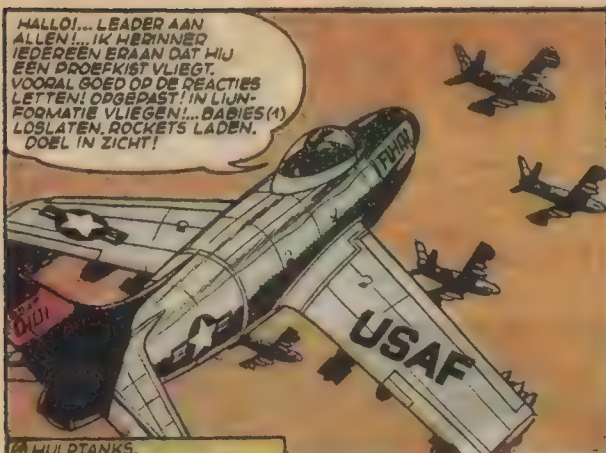
WAT ZAL JE? ALS JIJ HERRIE SCHOPT REKEN IK JE IN!... EN VERTEL EENS, HEREN, WAT IS HIER GAANDE?

3-15 'T WORDT VERVOLGD

BUCK DANNY

IN KOREA

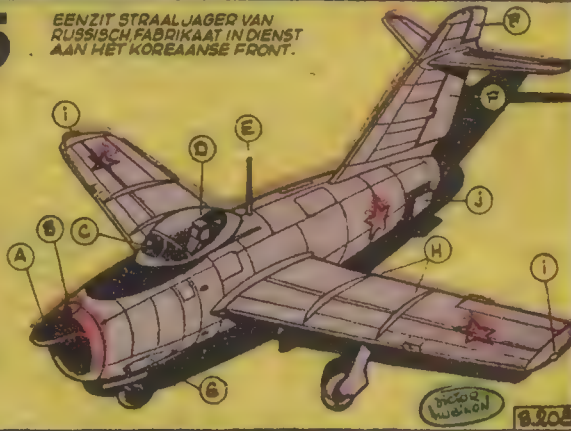

MIG-15

EENZIT STRAALJAGER VAN RUSSISCH FABRIKAAT IN DIENST AAN HET KOREAANSE FRONT.

- A: RADARKOEPSEL (OP NACHTJAGERS)
- B: CAMERA
- C: GEPANTSEERD WIND-SCHERM
- D: SCHIETSTOEL
- E: RADIOANTENNE
- F: TWEEDELIG RICHTINGS-ROER
- G: 20 MM. KANON
- H: LEIPLATEN
- I: NAVIGATIELICHTEN
- J: DUK-RENKLEPPEN

LENGTE: 12,20 M
SPANWIJDE: 10,80 M
STRAALMOTOR "NENE"
MET NAVERBRANDING
SNELHEID: 1030 KM/U

HET HOEKJE VAN DE

SPELEN

SCOLA

EEN VERMAAK VOOR JONG EN OUD!

Iedere sterveling weet onderhand wel wat een gezelschapsspel is. In twee woorden zeggen wat nu precies Scola-spelen zijn, is heel wat moeilijker, om de eenvoudige reden, dat de verscheidenheid daarvan zo groot is. Daarom kunnen we ze niet anders omschrijven als zijnde «spelen die oud en jong met genoeg en zullen leren kennen en gebruiken».

We kunnen daar nog bijvoegen, dat je met die Scola-spelen over het algemeen heel wat nuttigs en interessants kan leren, een bijzonderheid, die deze spelen van alle andere gezelschapsspelen onderscheidt. Enkele voorbeelden zullen dit duidelijk maken:

Voor de kinderen

Vele van deze spelen zijn op carton gedrukt en rijklijk gekleurd, wat op zichzelf reeds aangenaam voor het oog is. De kinderen zullen, terwijl ze er mee spelen, verschillende begrippen leren, die aan de grondslag van hun onderricht en opvoeding liggen, als: de ontwikkeling der zintuigen en van het observatievermogen, lezen, rekenen, schrijven, tekenen, kleuren, knutselen, enz. Verder kunnen de kinderen, terwijl ze spelen, heel wat opsteken over de voornaamste leervakken als de rekenkunde, de meetkunde, de wetenschappen, de aardrijkskunde, de geschiedenis, enz. Om dan de talen niet te vergeten. In de allereerste plaats natuurlijk de moedertaal, die ze toch grondig moeten kunnen beheersen. Grotere kinderen zullen in de Scola-spelen de aan hun leeftijd aangepaste middelen vinden om zich een buitengewone voorbereiding op het leven eigen te maken, zowel voor wat hun later beroep als het familiale leven betreft.

Buiten de gedrukte spelen op carton en in kleuren, zijn er nog andere van hout, wel, linnen, draad, kurk, enz.

Voor de meisjes bestaan er in het bijzonder allerlei knip- en breispelen, die geleidelijk hun smaak en hun aanleg zullen ontwikkelen en hen zullen uitrusten met de vele kostbare eigenschappen, die iedere jonge vrouw zo nodig heeft om later een huisgezin te leiden.

Verder bestaat er nog een hele reeks levende dieren. Iedere jongen zal een hondje leren ontrichten. (Of, als hij wil, kan hij het ook proberen met een jonge kat. Het is bekend, dat je daar heel wat mee kan beleven!) De meisjes zullen er zeker iets voor voelen om planten, bloemen en zelfs hause groenten te kweken. Al spelende zullen ze dan niet alleen al die planten, bloemen en groenten leren kennen, maar ze zullen ook nog een heel heel bijleren over tuinbouw. En wie zal je vertellen dat je al die wetenschap later niet best nodig kan hebben? Zij, die een appartement bewonen, kunnen het in dozen en bakken doen. Zij die over voldoende ruimte beschikken — een hoekje van papa's tuin bijvoorbeeld — zullen zich dadelijk echte tuinders voelen. En die kunnen ook, dank zij de Scola-spelen, konijntjes opkweken of enkele kippen houden, enz. Op die manier zullen ze niet alleen een aangenaam tijdverdrift ontdekken, maar ook nog enkele goede kameradijes bijwinnen, die ze volgen in hun groei en op alle mogelijke manieren beslist zullen vertroetelen.

VOLGENDE WEEK:

DE SCOLA-ZEGELS
EN DE «GROTE» MENSEN

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck

(26)

geïllustr. door Ref

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter dat hij in het oerwoud, een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherf boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontsnappen. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana. De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp. Juanito, een halfbloed, geleid hen met enkele Indianen door het oerwoud. De Grote Baas redt Juanito het leven maar kort daarop worden ze door Indianen gevangen genomen.

— Wat zegt dokter Leurant?

— Hij wil, dat de gevangenen bevrijd worden. Hij zegt, dat zij zijn vrienden zijn en dat hij niet wil, dat hen een haar op het hoofd gekrenkt wordt.

Intussen had Piet De Rijke de groep van Capataz ontdekt, die over

heel het kamp verspreid was. Deze mannen waren niet met de Indianen meegekomen. Een paar zaten in de prauwen, anderen dommelden voor de openingen van de hutten, die hun toegewezen waren, weer anderen hielden aan de rand van het woud de wacht.

Nauwelijks was het gesprek van dokter Leurant met de Tsantayubas geëindigd of zij holden krijtend naar beneden. Meegesleept door de menigte daalden Yavari, Mariana en Piet De Rijke mee naar beneden.

— Houdt jullie revolvers klaar, waarschuwde Piet De Rijke. Er gaat wat gebeuren. Capataz zal nooit goedvinden, dat zijn gevangenen bevrijd worden.

Juanito was tussen de mensenmassa verdwenen. Hij sloeg langs de zoom van het woud, drong door het dichte gewas en begon met grote sprongen naar beneden te hollen. Hij hield daarbij zijn revolver in

Allen op de baan! Met "Robbedoes", vooraan!

En hier is uitstekend nieuws voor alle rakkers die naar zee gaan!

Zoals reeds vroeger aangekondigd, houdt **ROBBEDOES** dit jaar langs de hele kust autorennen, waaraan alle rakkers kunnen deelnemen. En voor de meisjes zijn er costumeringswedstrijden, waaraan ook de allerjongste rakkers, die te klein zijn om mee te rennen, mogen meedoen.

Alle badplaatsen komen aan de beurt!

ROBBEDOES blijft telkens twee dagen ter plaatse. De eerste dag, van 9 tot 12 en van 13.30 tot 18.30, is gewijd aan de autorennen. De tweede dag, van 9 tot 12 en van 13.30 tot 15 uur eveneens. Maar van 15 uur af heeft de costumeringswedstrijd plaats voor de meisjes en de kleinste rakkers.

De eerste prijs?

EEN ECHTE «VOLKSWAGEN» voor de beste renner. Deze zal worden overgedragen tijdens de **FINALE**, die plaats heeft te **BRUSSEL** op **13 September 1953**. Daarover later meer nieuws. En voor de costumeringswedstrijd **EEN SCHITTEREND GOUDEN «PONTIAC» POLSHORLOGE**, dat tijdens dezelfde schiftingswedstrijd te Brussel zal worden overhandigd. De laureaten van ieder strand zullen dus worden uitgenodigd om op 13 September naar Brussel te komen voor de eindspurt en de costumeringswedstrijd. **ROBBEDOES** zal de prijswinnaars waarschuwen en hun reis betalen.

Daarnaast zijn er duizenden andere prijzen, zoals Pontiac's, albums, ballen, chocolade en biscuits, vlaggen, vloei papieren, boeken, enz., enz.

Kortom, onze strandwedstrijden worden een echt zomerfeest. Dat komt omdat **ROBBEDOES** heeft mogen rekenen op de medewerking van de grootste firma's uit het hele land.

Torck : De eerste in 1887!
Meden nog de eerste!

Apollinaris : het water, dat
lizer doet ver-
ren!

Esso : symbool van dienst.

Pontiac : de futele tijd!

Winterthur : de grote verze-
keringsmaat-
schappi.

De wedstrijden staan bovendien onder de
auspiciën van **Via Secura**

En 's avonds
organiseert **Apollinaris**
voor alle deelnemers 'n prachtig croche'.

HIER VOLGT HET REGLEMENT

- 1) Iedere deelnemer aan de rennen of aan de costumeringswedstrijd moet **TWEE** bons indienen.
- 2) Iullie vinden zo'n bon in alle bladen van **DUPUIS**, dus in: «Robbedoes», «Humoradio», «De Haardvriend».
- 3) Het is voldoende **TWEE** bons in te dienen, deze kunnen in onverschillig welk blad van **DUPUIS** worden uitgeknipt. Natuurlijk mogen de deelnemers of twee bons uit hetzelfde blad of twee bons uit verschillende bladen knippen.
- 4) Iedere bon is geldig voor **DE HELE DUUR** van de strandwedstrijden.
- 5) De costumes mogen alleen worden vervaardigd met weekbladen van de

Uitgeverij J. DUPUIS, dus met «Robbedoes», «Humoradio» of «De Haardvriend». Iedere deelnemer krijgt daarvoor gratis een pakket met het nodige materiaal. Dit pakket kan van de eerste dag af worden afgehaald aan de renbaan. De twee deelnemingsbons moeten worden ingeleverd op 't ogenblik dat dit pakket wordt overhandigd.

- 6) Het programma van deze wedstrijden verschijnt alleen in de bovengenoemde bladen van **DUPUIS**.
- 7) De uitslagen, met vermelding van naam en adres, verschijnen van 10 juli af uitsluitend in «Humoradio».
- 8) Opgepast! De deelnemingsbons moeten beide worden ingevuld, anders zijn ze **NIET GELDIG**.

PROGRAMMA VOOR DEZE WEEK :

8 en 9 JULI: KOKSHUDE.

12 en 13 JULI: DE PANNE.

10 en 11 JULI: DE HAAN AAN ZEE.

14 en 15 JULI: BLANKENBERGE.

zijn hand en zijn dolk tussen zijn tanden. Hij had begrepen, wie de schaduwen waren, die men van verre op de mierenhopen zag. Deze gemene beesten zijn in het begin bang van het zware gewicht, dat plotseling op hen gevallen is. Zij verroeren zich niet onder de enorme massa mens, die op de mierenhoop ligt. Langzamerhand gaan zij pas tot de aanval over. Misschien zou hij de jongens van de Rode Vleugel nog kunnen bevrijden voor de marteling.

Op dat ogenblik bulderde de zware stem van Capataz over de menigte, die toegestroomd was :

— De eerste de beste, die de gevangenen durft aan te raken, wordt neergeslagen. Terug!

Een dreigend gemopper steeg op en de menigte bleef stilstaan.

Mariana ontdekte vier blanke mannen, die zij nog niet kende. Zij waren aan palen boven de mierenhopen vastgebonden. Er waren nog geen dichte massa's mieren op hun lichamen te zien, de marteling moest nog beginnen.

Dokter Leurant baande zich een weg door de Indianen en ging vlak voor Capataz staan.

— Wie bent gij, mens, die bloed vergiet en die martelt? Ik zeg u, dat er in het Amazonegebied noch oorlog gevoerd, noch gemarteld wordt. Bevrijd deze mannen, zij zijn mijn vrienden.

— Nooit van mijn leven! grinnikte Capataz. Het zijn mijn gevangenen.

Plotseling ontdekte hij het melaje achter dokter Leurant.

ZOMERFEEST ROBBEDOES 1953

Deelnemings- bon

Naam :

Voornamen :

Leeftijd :

Straat :

Nr.

Gemeente :

— Ha! schreeuwde hij tot zijn mannen. Daar is het meisje, dat wij zoeken! Pak haar vast!

Een paar mannen schoten vooruit, maar de Indiaanse menigte begon nog dreigender te grommen. Zij bleven aarzelend stilstaan. Deze aarzeling moedigde de Indianen aan en zij deden op hun beurt een stap voorwaarts.

— Bevrijd de gevangenen, zei de dokter met gezag.

— Noot! Ik zal jou ook neerslaan, oude bemoeial!

De Grote Baas, die stevig aan zijn paal vastgebonden was, stond plotseling op, alsof de touwen van zijn handen gevallen waren. Dit wonder maakte diepe indruk op de menigte.

— U doet beter om u terug te trekken, Capataz, anders zullen de Indianen u vermoorden.

Capataz had ook een schok van verbazing gekregen toen hij zijn gevangene, die hij zo stevig vastgebonden had, op zag staan en zich vrij zag bewegen. Hij bleef een ogenblik ontdaan van verbazing en schreeuwde toen tot zijn mannen:

— Help! Houdt uw geweren klaar! Te wapen!...

Dokter Leurant wilde hem tot bedaren brengen en stak een hand naar Capataz uit, maar deze meende, dat dit een begin van een aanval was en hij loste het eerste revolvershot.

Een kreet slakend, bracht dokter Leurant zijn hand naar zijn voorhoofd en zakte toen in elkaar, terwijl het bloed tussen zijn vingers doorsijpelde.

Mariana wierp zich op de knieën naast hem neer.

— Vader! O, vader!...

De blanke god van de Amazone vermoorden! Dat was heiligschennis. De menigte was nu niet meer te houden. Zij stortte zich razend op Capataz en zijn mannen, die hun blanke god hadden durven aanraken. In een oogwenk verdwenen Capataz en zijn mannen in een zee van worstelende Indianen. Zij werden ontwapend, gebonden en in een hut gestouwd.

Intussen was Juanito van struik naar struik geslopen en had de Grote Baas los kunnen snijden zonder zichzelf te vertonen. Daarna bevrijdde hij op dezelfde manier de drie andere gevangenen.

Jan schudde zich en wreef over zijn benen, waar een paar mieren hun werk al begonnen hadden.

— Brr! Jullie zijn net op tijd gekomen. Is dat dokter Leurant?

— De kogel heeft zijn hoofdheid geschramd. Het is niet ernstig, kondigde de Grote Baas aan.

De ontmoeting tussen Piet De Rijke en zijn vrienden was ontroerend. Zij omarmden elkaar van blijdschap.

Elkaar na zoveel avonturen in de wildernis terugvinden, is geen alledaagse gebeurtenis.

Zij begonnen elkaar te vertellen wat zij meegemaakt hadden en zij wensten elkaar voortdurend geluk.

Dokter Leurant kwam uit de bezwijming bij, die door het schampshot van de kogel veroorzaakt was. Hij kwam langzaam overeind en vroeg:

— Waar ben ik?

— Bij de Tsantayuba-stam, dokter Leurant, en wij zijn vrienden, die u zijn komen zoeken.

— Waarom willen jullie mij zoeken? Ik ben op weg naar Iquitos.

— U bent zes jaar lang niet in Iquitos geweest, dokter Leurant.

— Ik? Het is nauwelijks drie maanden geleden...

Het duurde een ogenblik voor hij begreep, dat de schok van de kogel hem zijn geheugen teruggegeven had. Hij trad in zijn bestaan terug, alsof hij zijn leven op de dag, dat zijn geheugen stil was blijven staan, nu voortzette.

De Grote Baas legde hem in het kort de gebeurtenissen uit.

Dokter Leurant was eerst verbaasd daarna drong de werkelijkheid langzaam tot hem door.

— Ik was mijn geheugen kwijt... Ik kon mij niets meer herinneren. Maar dat is buitengewoon. Waarom bent u mij na zoveel jaren komen zoeken? En waarom...

Plotseling kreeg hij het meisje, dat zich tot hem richtte in de gaten en riep uit:

— Mariana! Ik ben er zeker van, dat je Mariana bent, je lijkt sprekend op je moeder.

Het meisje knikte en zei onder tranen:

— Ja, vader, ik ben Mariana, die door dokter Cucharro ontvoerd werd.

Dokter Leurant kwam overeind. Hij omarmde zijn dochter en zei tegelijkertijd:

— Ik kan mij alles weer herinneren. Ik weet alles weer. Dokter Cucharro had Mariana en Jacques ontvoerd, Jacques mijn zoon... en toen had ik op een dag, na een val, erge hoofdpijn, dat kan ik mij ook nog herinneren... maar dat is alles. Ik ben mijn geheugen dus kwijt geweest en vandaag heb ik het door mijn verwonding weer teruggekregen. Een zware slag was de oorzaak van mijn geheugenverlies en een nieuwe slag heeft mij mijn geestesvermogens weer teruggegeven.

Plotseling verscheen Juanito temidden van de anderen en hij kondigde aan:

— De Indianen bereiden zich voor om Capataz en zijn mannen te vermoorden.

— Jacques...

Dokter Leurant keek de halfbloed doordringend aan en deze maakte enigszins verlegen een buiging, maar hij zei geen woord.

— Jacques, jij bent ook hier?

Juanito keek achter zich. Hij dacht dat dokter Leurant tegen iemand anders sprak. Maar nee... hij werd bedoeld. Hij glimlachte geduldig, want hij veronderstelde, dat dokter Leurant nog steeds niet goed wist, wat hij zei.

— Ik heet niet Jacques, legde hij uit. Mijn naam is Juanito...

Maar de Grote Baas begreep de situatie plotseling.

— Dat is waar ook! Je weet niet waar je vandaan komt. Juanito. Je hebt mij eens verteld, dat je je alleen kunt herinneren, dat een blanke man zich over je heenboog en daarna niets meer... niets meer. Je werd aan een der medewerkers van dokter Cucharro toevertrouwd, het is heel goed mogelijk, dat je Jacques Leurant bent.

(Wordt vervolgd)

ZOMERFEEST ROBBEDOES 1953

Deelnemings- bon

WINTERTHUR

draagt de burgerlijke aansprakelijkheid
voor dit ZOMERFEEST

ALLE VERZEKERINGEN

ONGEVALLEN - BRAND - DIEFSTAL
LEVENSVERZEKERING
PENSIOEN - LIJFRENTE

Maraklaan 12-13, BRUSSEL

Wie weet het?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

C. COLUMBUS: DE « SANTA MARIA »;
PARMENTIER: DE « UIVER »;
GUYNEMER: DE « VIEUX CHARLES »;
LINDBERG: DE « SPIRIT OF ST. LOUIS »;
CHARCOT: DE « POURQUOI PAS? »;
NELSON: DE « VICTORY »;
NUNGESSER EN COLLI: « L'OISEAU
BLANC ».

SPEL Nr. 2

1) 2 - 3 - 4 - 5 = 6 + 7 - 8 - 9 = 1

SPEL Nr. 3

1) 8 + 8 + 8 + 88 + 888 = 1000

2) 999 + $\frac{9}{9}$ = 1000

SPEL Nr. 4

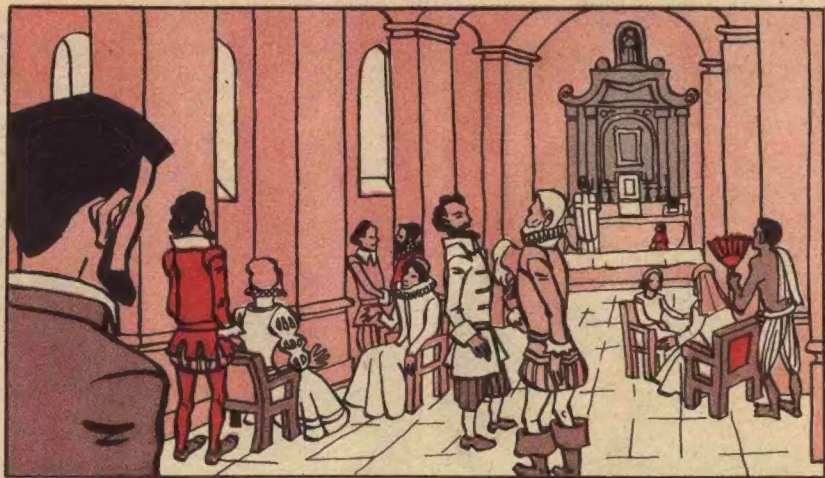
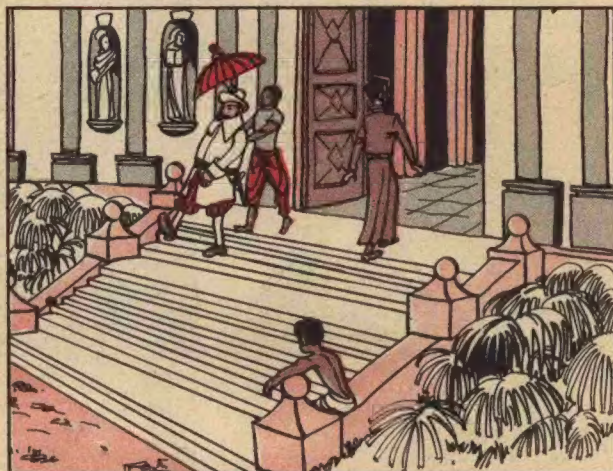
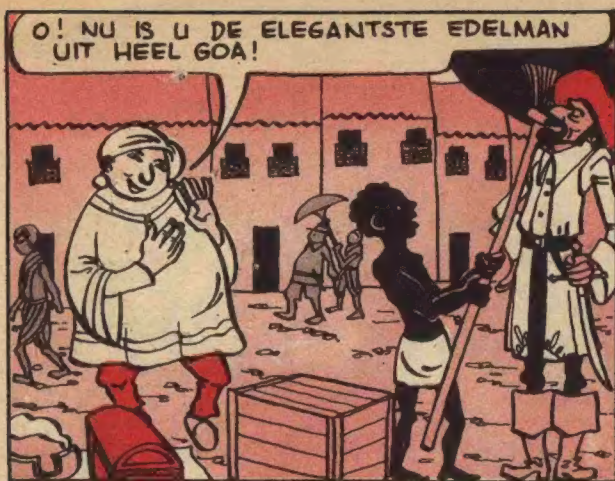
A: JAPAN; B: CEYLON; C: SICILIE;
D: NIEUW GUINEA; E: MADAGASCAR;
F: BORNEO.

Xaverius

VERTELD
DOOR DE
MINSTREEL

XAVERIUS IS JUIST
TE GOA VAN BOORD
GEGAAN, OP DE
VOET GEVOLGD DOOR
DEMONIO. ER KOMT
EEN "DEFTIGE" HEER
VOORBU...

DE BONTE WERELD

de Antilope

DE ANTILOPE IS BUITENGEWOON SNEL EN SPRINGT UITSTEKEND, MAAR TOCH HEEFT ZIJ VRESELIJKE TENGERE POTEN. ZO BROOS ALS GLAS.

ANTILOPEN IN EEN KUDDE BIJ EEN VREZEN GEEN ENKEL ROOFDIER. WANT TEGENOVER KRACHT ZETTEN ZIJ HUN GETALSTERKTE. ZE MARCHEREN IN GESLOTEN KOLONNEN OF VORMEN EEN KRING, WAARDOR EEN AANVALLER OP EEN MUUR VAN SCHERPE, GEDUCHTE HORENS STUIT...

DIE HORENS ZIJN NIET HOL ALS BIJ GEITEN EN OSSEN.

ER ZIJN MEER DAN 100 SOORTEN ANTILOPES! VOORAL IN AFRIKA! SOMMIGE HEBBEN 4 HORENS, ANDERE 2.

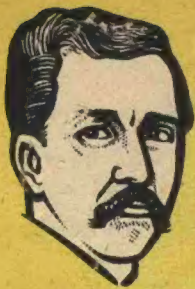
DE ANTILOPEN VERPLAATSEN ZICH IN TROEPEN VAN SOMS WEL 50.000 DIEREN. ZE LOPEN ALTIJD IN DEZELFDE VOLGORDE! DAT WIL ZEGGEN, WIE HET LAATST WEGGAAN...

...KOMEN HET EERST TERUG!

ELKE KUDDE WORDT AANGEVOERD DOOR EEN OUD MANNETJE, DAT BLINDELINGS GEHOORZAAMD WORDT! ELK JAAR VECHTEN DE MANNETJES MET ELKAAR EN DE WINNAAR NEEMT HET BEVEL OP ZICH.

BIJ HET HOLLEN LEGT DE BOSBOK, MET ZIJN ZWARTE GEKROMDE HORENS, DEZE ACHTERUIT, OP ZIJN RUG, OM ER NIET MEE IN BOOMTAKKEN VERWARD TE RAKEN.

com. GRATON

STANLEY

